

Nr 127.

Av herr Larsson i Östersund m. fl., om pension åt förre musiksergeanten C. E. Wikander.

Företvarande landstomsförrådsförvaltaren vid Bräcke landstomsområde nr 64 a, f. d. musiksergeanten i Kungl. Jämtlands fältjägarregemente Carl Edvard Wikander, född den 10 januari 1885, kyrkobokförd i Revsunds församling, Jämtlands län, antogs såsom musikelev vid nämnda regemente den 18 juni 1897, förordnades till musikvicekorpral den 15 augusti 1904, till musikkorpral den 30 december 1905, till musikdistinktionskorpral den 31 december 1905 och till musiksergeant i regementet, alltså utan lön motsvarande graden, den 7 november 1911. Den 31 oktober 1918 erhöll han, då han på grund av rådande befodringsförhållanden icke kunde vinna anställning såsom musiksergeant på stat, vid kontraktstidens utgång avsked utan pension eller annat vederlag efter att ha varit i försvarets tjänst $21\frac{8}{12}$ år, varav $7\frac{10}{12}$ år med sergeants grad och med därav betingad tjänstgöring. Wikander fullgjorde sin militära tjänst helt utan anmärkning och erhöll vid avskedet vitsordet, att han sig »utmärkt väl skickat».

Sedan han lämnat regementet, hade han på grund av relativt hög ålder i förening med bristande yrkeskunskaper avsevärda svårigheter att vinna stadigvarande arbetsanställning. År 1926 anställdes han efter ansökan i befattningen såsom förrådsförvaltare vid Bräcke landstomsområde nr 64 a, vilken befattning han fick lämna den 1 oktober 1941, då han på grund av sjukdom icke meddelades nytt förordnande till densamma. Denna befattning medförde i det närmaste fullt arbete under sommar- och höstmånaderna fram till den förstärkta försvarsberedskapens början år 1939, efter vilken tidpunkt tjänstgöringen vid förrådet tog hela hans arbetskraft i anspråk.

Enär anledning fanns att antaga, att berörda förrådstjänst hade väsentligen bidragit till det sjukdomstillstånd, som orsakade, att Wikander från den 1 oktober 1941 ej erhöll nytt förordnande i berörda befattning, sökte han samma år ersättning från riksförsäkringsanstalten, som dock avslog denna ansökan. Sedermera hos Kungl. Maj:t anförda besvär över riksförsäkringsanstaltens avslagsbeslut förklarades i nådigt beslut den 19 juni 1942 icke föranleda någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.

Som av ovanstående framgår, har f. d. musiksergeanten C. E. Wikander varit i aktiv militärtjänst $21\frac{3}{12}$ år samt anställd såsom landstomsförrådsförvaltare 15 år, varav 2 år med full sysselsättning året om, nämligen från hösten 1939 till hösten 1941. Även om den effektiva tjänstgöringen under de första 13 åren av anställningen såsom landstomsförrådsförvaltare räknas så lågt som till 3 månader per år, eller sammanlagt $4\frac{4}{12}$ år, blir likväl hans

totala effektiva tjänstetid inom försvaret $27 \frac{7}{12}$ år ($21 \frac{3}{12} + 2 + 4 \frac{4}{12}$), vilket med $2 \frac{7}{12}$ år överstiger den tjänstetid, som enligt gällande bestämmelser berättigar till pension vid en pensionsålder av 50 år.

Wikander, som lider av en svårartad hjärtsjukdom, befinner sig numera i synnerligen tryckta ekonomiska förhållanden. Han är gift och har en 15-årig son, vilken med anledning av familjens svåra ekonomiska läge nödgats avbryta sin utbildning vid Bräcke kommunala mellanskola för att med sitt arbete bidra till familjens utkomst.

Då f. d. musiksergeant Wikander, som ovan framgår, ägnat större delen av sin levnad åt försvarets tjänst samt då det icke synes uteslutet, att den krävande tjänstgöringen såsom landstormsförrådsförvaltare under de sista åren åtminstone bidragit till att försämra hans hälsotillstånd, synes det skäligt att tillerkänna honom en viss årlig pension av statsmedel.

Vissa handlingar rörande Wikander överlämnas direkt till vederbörligt utskott.

Under återopande av det sålunda anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att med hänsyn till den angivna tjänstetiden och övriga omständigheter pension med skäligt belopp skall utgå till f. d. musiksergeanten C. E. Wikander från och med den 1 oktober 1941.

Stockholm den 22 januari 1943. •

Nils A. Larsson

i Östersund.

Verner Hedlund,
Östersund.

Sigfrid Jonsson,
Alsen.

Anna Ronnebäck.
